

DIMITRIU, Constantin. Funcționar la Episcopia Romanului. Arestat la 17 iulie 1948, deoarece primise prin poștă un manifest semnat de mișcarea de rezistență „Vlad Țepeș”, intitulat *Români!*. Anchetat la Siguranța Roman de inspectorul general P. Furtună de la Iași.

DIMITRIU, Corneliu. Arestat în timpul campaniei electorale din 1946. Condamnat. A trecut prin penitenciarul Tulcea.

DIMITRIU, Dumitru. Tehnician. Arestat. Condamnat. În 1952 se afla în penitenciarul Jilava.

DIMITRIU, Elena. Născută la 7 martie 1912, în Basarabia. Din Constanța. Arestată. Condamnată. A executat 6 ani și 6 luni de închisoare.

DIMITRIU, Gheorghe. Născut în 1922, la Suceava. Arestat. Condamnat la 10 ani închisoare. Locuiește în Constanța.

DIMITRIU, Gheorghe. Din Iași. Arestat în 1949. Condamnat la muncă silnică. A murit în lagărul Capu Midia, în 1952.

DIMITRIU, Gheorghe. Născut la 25 ianuarie 1914, în comuna Sinești – Iași. Preot în comuna Adășeni – Botoșani. Arestat de la 15 august 1952 până în mai 1954. Rearestat în 1957. Condamnat de Tribunalul Militar Iași la 10 ani închisoare (sentința 416/1957). A trecut prin penitenciarele Suceava și Aiud, de unde a fost eliberat în 1964.

DIMITRIU, Ion (zis Ionele Dumitru). Din Brașov. Funcționar. Implicat în mișcarea de rezistență. În mai 1948 a reușit să scape dintr-o capcană a Securității (mergea împreună cu Elena Făină acasă la cumnatul acesteia, Alexandru Fulicea), împușcând doi securiști. Împreună cu Elena Făină s-a

ascuns în păduri. A trecut pe la Arieșeni și a stat câțva timp la Poiana Sibiu. În 1951 a fost denunțat de niște pădurari și a murit împușcat în luptă cu oamenii Securității (lângă satul Racovița – Sibiu). Elena Făină a izbutit să stea ascunsă încă câteva luni, înainte de a fi prinsă și arestată (1952).

DIMITRIU, Iorgu. Din Craiova – Dolj. Student la medicină. Condamnat în lotul organizației „Stema Țării”, condusă de avocatul Vladimir Corbeasca. A trecut prin penitenciarele Jilava, Pitești și lagărul de la Peninsula.

DIMITRIU, Liliana. Din Brașov. Muncitoare. Arestată la 15 noiembrie 1987, în timpul revoltei anticomuniste de la Brașov (avea 23 de ani).

DIMITRIU, Luca. Din comuna Vulcani – Vaslui. Arestat. Condamnat. În 1951 se afla în penitenciarul Galați, celula 3 (8 deținuți din celulă au avut de suferit din cauza sa, pentru că i-a pârât administrației închisorii că, la 22 august 1951, au urmărit cu privirea pe fereastra celei grupul Maniu, care era mutat la penitenciarul Sighet).

DIMITRIU, Lucian. Născut la 30 decembrie 1912, în București. Ofițer de cavalerie, a fost voluntar pe frontul de răsărit. Deși rănit, a refuzat să-și petreacă convalescența în spital și s-a întors imediat pe front. În 1943 a fost decorat pentru fapte de vitejie. În 1947 a fost dat afară din armată. S-a căsătorit, s-a stabilit la Craiova și a intrat în învățământ ca profesor de educație fizică. A avut o singură preocupare: să

scape țara de comuniști. A făcut parte din ramura militară a organizației generalului Carlaonț unde se ocupa de pregătirea cadrelor, alese dintre foști ofițeri de mare calitate, recrutați pe sistemul „fiecare aduce 5 persoane“ fără a-și divulga șeful sau alte legături. Împreună cu doi foști ofițeri, Remus Bodina și Tiberius Țolescu, la 6 martie 1948 se pregătea să-l împuște pe Gheorghiu Dej, în timpul vizitei programate cu ocazia inaugurării depoului C.F.R. Craiova. Vizita n-a mai avut loc. S-au hotărât să se retragă în munții din Vâlcea și să încerce să-și procure armament din Iugoslavia. Remus Bodina a plecat să îndeplinească această misiune, dar n-a reușit să obțină ajutorul scontat, așa că i-a transmis lui Lucian Dimitriu să se retragă în munți – „du oile la munte”, era parola stabilită. Dimitriu a fost arestat la 6 octombrie 1948, ultimul din cercul celor urmăriți. În timpul anchetei, securistul Oancă s-a trezit luat pe sus și dus la fereastra încăperii, Dimitriu explicându-i clar că dacă nu încetează cu insultele îl aruncă pe geam. N-a mai fost insultat, dar a fost condamnat la 7 ani muncă silnică. A trecut prin penitenciarele Jilava, Aiud și lagărele de la Peninsula și Poarta Albă. Deși bolnav, a colaborat și participat la declanșarea celei mai mari greve a deținuților politici din lagărul Poarta Albă. Eliberat la 4 octombrie 1956. A murit la 18 mai 1962, la Craiova.

DIMITRIU, Minodora. Născută la 16 mai 1929. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, 4 ani.

DIMITRIU, Nicolae. Din satul Miclești, comuna Banca – Vaslui. Preot. Arestat la 15 august 1952. A trecut prin lagărele Galeș, Peninsula și Poarta Albă. Eliberat în 1954, a murit după o lună,

epuizat de regimul de exterminare la care a fost supus.

DIMITRIU, Nicolae-Cornel S. Născut la 20 septembrie 1927, în satul Valea Rea (vechea denumire a satului Valea Mică), comuna Cleja – Bacău. Din Târgu Neamț. Medic. Arestat la 9 octombrie 1959. Condamnat la 7 ani închisoare (sentința 123/22 martie 1960), pentru discuții dușmănoase la adresa regimului comunist purtate cu Carp Vladimir (comenta emisiunile posturilor de radio străine și susținea că Occidentul va face totul pentru înfrângerea comunismului).

DIMITRIU, Paul. Din orașul Cluj. Procuror. Condamnat.

DIMITRIU, Paul. Colonel, inginer militar, director la uzina de armament de la Plopeni. Arestat. Condamnat. A trecut prin penitenciarele Jilava și Aiud.

DIMITRIU, Paul I. Născut la 21 mai 1920, în București. Avocat, ziarist la *Liberalul*. După 1944 a fost membru al organizației de tineret P.N.L. Arestat în 1952 și eliberat în ianuarie 1955. Rearestat în 1957, cu grupul frunțașilor P.N.L. care încercau reorganizarea partidului (A. Bentiou, H. Azaavarian). Condamnat la 16 ani închisoare. În februarie 1960 a fost martor al acuzării în procesul Noica-Paleologu. În 1961 se afla la penitenciarul Jilava. A trecut și prin penitenciarul Botoșani. Eliberat în 1964.

DIMITRIU, Petrică. Din orașul Tecuci - Galați. Arestat. Condamnat.

DIMITRIU, Radu. Inginer. Condamnat în 1948. A trecut prin penitenciarele Jilava și Aiud, iar în cele din urmă a fost trimis în lagărul de la Peninsula, unde a condus lucrările de mecanică și de escavare. A făcut numai bine în jurul său, contribuind la salvarea

multor vieți. A întreținut legături cu lucrătorii civili, reușind să procure medicamente și mult doritele informații din exterior, cea mai de preț hrană a deținutului politic. Numele său cinstește demnitatea de deținut politic.

DIMITRIU, Vicol. Arestat. Condamnat la închisoare (sentința 1.126/1951), pentru uneltire contra ordinii sociale.

DIMITRIU, Victor. Născut în 1912. Avocat. Arestat în 1957. Omorât la 25 mai 1957 la penitenciarul Văcărești, în timpul anchetei.

DIMITRIU, Vlad. Avocat, vicepreședinte al avocaților din România. În perioada 1926-1935 a fost deputat P.N.Ț., iar după aceea, până la decesul lui Grigore Iunian, deputat al Partidului Radical Țărănesc. În procesul Maniu a fost desemnat apărător din oficiu al lui Nicolae Penescu și al colonelului Stătescu. Pledoaria din proces, în care a afirmat că: „atâta timp cât o țară e ocupată de trupe străine sovietice, nu se poate susține că mai are suveranitate și independență”, i-a atras atacurile presei comuniste. Ca urmare, în 1948, a fost epurat din barou, iar în 1952, la 8 zile după ce i se scosese un rinichi, a fost arestat și trimis la cules de orez în lagărul Spanțov. A trecut prin penitenciarul Pitești. După eliberare, 1954, a fost dus cu domiciliu obligatoriu în Bărăgan până în 1959. A murit la București, la 25 decembrie 1969.

DIMITROV, Eugen. Născut în Basarabia. Student la Facultatea de

Drept din Iași. Arestat în 1948. Condamnat. A stat în penitenciarul Suceava până la 19 aprilie 1949, a trecut apoi prin penitenciarul Jilava și a ajuns la reeducarea de la Pitești. S-a îmbolnăvit de tuberculoză și a fost trimis la penitenciarul Târgu Ocna unde, după un timp, a sosit un grup de reeducați cu Nuți Pătrășcanu. La una din ședințele de reeducare, amenințat cu bătaia pentru că nu accepta să se autodemaste, Dimitrov s-a repezit la o fereastră închisă, cu intenția de a sări prin geam de la etajul 2. N-a reușit să sară, dar a reușit să spargă geamul și să strige din toate puterile: „ajutor!”. Deținuții din celulele vecine au preluat mesajul tânărului disperat și au început și ei să strige de la ferestre după ajutor. În apropierea penitenciarului se afla un teren de sport, la ora aceea cu destulă lume care, auzind strigătele de ajutor, s-a apropiat de zidurile închisorii și s-a solidarizat cu deținuții. Au urmat o serie de pedepse, dar Dimitrov a scăpat de reeducare și după o perioadă a fost trimis la penitenciarul Aiud.

DIMITROV, Georgeta. Tatăl ei a fost implicat în înscenarea din jurul legației Franței la București. Arestată în perioada 1950 – 1955. A trecut prin penitenciarele Jilava, Rahova și lagărul de la Mislea.

DIMITROVICI, Ana. Născută la 25 mai 1923. Din Timișoara. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

DIMITROVICI, Dobrina. Din satul Lescovița, comuna Naidăș – Caraș Severin. Țărăncă. La 18 iunie 1951, a fost trimisă împreună cu restul familiei (Ștefan, Milița, Miloș și Mara) cu domiciliu obligatoriu în satul Valea Viilor (desființat) – Ialomița.

DIMITROVICI, Mara. Din satul Lescovița, comuna Naidăș – Caraș Severin. Țărăncă. La 18 iunie 1951, a fost trimisă împreună cu restul familiei (Dobrina, Milița, Miloș și Ștefan) cu domiciliu obligatoriu în satul Valea Viilor (desființat) – Ialomița.

DIMITROVICI, Milița. Din satul Lescovița, comuna Naidăș – Caraș Severin. Țărăncă. La 18 iunie 1951, a fost trimisă împreună cu restul familiei (Dobrina, Ștefan, Miloș și Mara) cu domiciliu obligatoriu în satul Valea Viilor (desființat) – Ialomița.

DIMITROVICI, Miloș. Din satul Lescovița, comuna Naidăș – Caraș Severin. Țăran. La 18 iunie 1951, a fost trimis împreună cu restul familiei (Dobrina, Milița, Ștefan și Mara) cu domiciliu obligatoriu în satul Valea Viilor (desființat) – Ialomița.

DIMITROVICI, Ștefan. Din satul Lescovița, comuna Naidăș – Caraș Severin. Țăran. La 18 iunie 1951, a fost trimis împreună cu restul familiei (Dobrina, Milița, Miloș și Mara) cu domiciliu obligatoriu în satul Valea Viilor (desființat) – Ialomița.

DIMOFTE, Aurel. Țăran. Împușcat la 4 decembrie 1957, în timpul răscoalei (împotriva colectivizării) din comuna Vadu Roșca – Vrancea. Ordinul de a se trage în țărani a fost dat de Nicolae Ceaușescu.

DIMOFTE, Constantin-Costică. Născut la 27 noiembrie 1909, în orașul Târgu Bujor – Galați. Membru P.N.L., a desfășurat o intensă activitate în campania electorală pentru alegerile de la 19 noiembrie 1946 (când s-a reușit

obținerea unui loc de deputat pentru Mihai Romniceanu - Covurlui, cu toate falsurile făcute de comuniști). După alegeri a fost arestat și torturat în arestul Securității Galați, de torționarul Aramă. I s-a înscenat un proces în urma căruia, în 1950, a fost condamnat la 12 ani muncă silnică. A reușit să supraviețuiască condițiilor de exterminare din penitenciarele Galați, Jilava și Târgu Ocna (grav bolnav de tuberculoză).

DIMOFTE, Nichifor. Monah la mănăstirea Ciolanu. Arestat. Condamnat la 5 ani închisoare, pentru participare la răscoala țărănească din comuna Vadu Roșca - Vrancea, de la 4 decembrie 1957 (împotriva colectivizării).

DIMOFTE, Minea. Arestată. Condamnată.

DIMOV, Leonid N. Născut la 11 ianuarie 1927, la Ismail. A urmat colegiul „Sf. Sava” și în 1944 s-a înscris la Facultatea de Litere. Tot în 1944 s-a înscris și în P.C.R. dar, în 1950, a fost exclus ca „greșit încadrat”. Arestat la 14 octombrie 1957 pentru că a cântat cântece legionare. Eliberat la 18 decembrie 1957 din lipsă de probe. A murit la 5 decembrie 1987, la București.

DIMULESCU, Ion. Din satul Negrești, comuna Mihălășeni – Botoșani. Arestat. Condamnat de Tribunalul Militar Iași (sentința 531/1959), pentru „discuții dușmănoase” la adresa regimului comunist, purtate cu avocatul Mădărjac Ioan și alții.

DIMUNCEA, Florea. Născut la 16 februarie 1913. Arestat. Condamnat.

DINA, Constantin G. N. Născut la 10 aprilie 1952, în comuna Petreni - Constanța. Din comuna Mihail Kogălniceanu – Constanța. Domiciliu obligatoriu împreună cu părinții, 3 ani și 4 luni.

DINA, Elena Gh. Născută la 21 februarie 1912, în Grecia. Din comuna Mihail Kogălniceanu - Constanța. Domiciliu obligatoriu, 4 ani.

DINA, Enache I. Născut la 5 ianuarie 1953, în satul Petreanu Nou, comuna Buda – Buzău. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu împreună cu părinții, 2 ani și 7 luni.

DINA, Hristacu T. Născut la 8 iulie 1950, în satul Beșenova Nouă (actual Dudeștii Noi), comuna Bericherecu Mic - Timiș. Din comuna Mihail Kogălniceanu – Constanța. Domiciliu obligatoriu împreună cu părinții, 4 ani.

DINA, Iancu N. Din județul Dolj. Arestat. Condamnat.

DINA, Ilie M. Născut la 5 februarie 1921, în Grecia. Din comuna Mihail Kogălniceanu - Constanța. Domiciliu obligatoriu, 4 ani.

DINA, Ioan. Din comuna Mihail Viteazu - Constanța. Țăran. Arestat la 17 octombrie 1957. Condamnat la 5 ani închisoare corecțională, 2 ani degradare civilă și confiscarea averii, pentru ueltire contra ordinii sociale.

DINA, Ionel Gh. Născut la 15 iulie 1949, în satul Beșenova Nouă (actual Dudeștii Noi), comuna Becicherecu Mic – Timiș. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu împreună cu părinții, 4 ani și o lună.

DINA, Mihai. Născut la 27 decembrie 1882, în comuna Tătarei – Prahova. Țăran. Arestat la 23 august 1952. A murit în penitenciarul Aiud, la 4 decembrie 1954.

DINA, Nicu. Născut la 27 aprilie 1939, în Bulgaria. Din comuna Mihail Kogălniceanu - Constanța. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și 2 luni.

DINA, Urania M. Născută la 10 aprilie 1929, în Grecia. Din comuna

Mihail Kogălniceanu – Constanța. Domiciliu obligatoriu 4 ani.

DINA, Valeria. Născut la 13 decembrie 1931. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, 4 ani.

DINA, Vasile T. Născut la 1 ianuarie 1949, în satul Beșenova Nouă (actual Dudeștii Noi), comuna Becicherecu Mic – Timiș. Din comuna Mihail Kogălniceanu - Constanța. Domiciliu obligatoriu împreună cu părinții, 4 ani.

DINA, Vrania M. Născut la 10 aprilie 1929. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, 4 ani.

DINCĂ. Student la București. Arestat și torturat la sediul Securității din Uranus. Condamnat pentru participare la manifestația studențească de la 5 noiembrie 1956, de la Universitate (declanșată în urma evenimentelor din Ungaria - 1956).

DINCĂ, Alexandru. Din comuna Glăvile – Vâlcea. Țăran. Frate cu Gheorghe, Ion și Radu Dincă, care era implicat în mișcarea de rezistență. Arestat în 1952, împreună cu Ion și Gheorghe. Condamnat pentru omisiune de denunț - nu-și denunțase propriul frate, pe Radu Dincă. În 1959 se afla la penitenciarul Gherla un deținut cu numele Dincă Alexandru.

DINCĂ, Alexandru Atanasie-Bârlădeanu. În 1945 locțiitor de episcop al Râmnicului. În 1948 a fost scos din funcție și trimis în surghiun la Mănăstirea Neamț.

DINCĂ, Dumitru. Muncitor. Arestat la 15 noiembrie 1987 ca participant la manifestația anticomunistă de la Brașov (avea 40 de ani). Domiciliu obligatoriu.

DINCĂ, Dumitru I. Născut la 28 mai 1931, în satul Albeni, comuna Cătanu – Videle. Țăran. S-a împotrivit

colectivizării și a participat (în 1960) la revolta țărănească din comună. Arestat. Condamnat la 3 ani muncă silnică. Eliberat la 6 aprilie 1962, prin reducerea pedepsei (ordinul de eliberare 10.102 al Ministerului de Interne).

DINCĂ, Filip. Predicator baptist. Arestat. Omorât la Securitate, în timpul anchetei.

DINCĂ, Florea. Arestat la Craiova, în noiembrie 1949.

DINCĂ, Gheorghe. Din satul Broșteni, comuna Ploșoru – Gorj. Arestat în 1952. Condamnat pentru sprijinirea mișcării de rezistență din munți.

DINCĂ, Gheorghe. Din comuna Glăvile – Vâlcea. Frate cu Alexandru, Ion și cu Radu Dincă, care era implicat în mișcarea de rezistență. Arestat în 1952, împreună cu Ion și Alexandru. Condamnat pentru omisiune de denunț – nu-și denunțase propriul frate, pe Radu Dincă.

DINCĂ, Gheorghe. Născut în 1919. Din satul Hunia, c o m u n a Maglavit – Dolj. Inginer. Arestat în iunie 1953, pentru sprijinirea parașutiștilor desanțați de Occident pe teritoriul României, pentru adunarea de informații. Torturat în timpul anchetei. Executat la 31 octombrie 1953, în penitenciarul Jilava.

DINCĂ, Gheorghe. Din satul Nuntași, comuna Istria – Constanța. Țăran. Arestat. Condamnat

DINCĂ, Ion. Din comuna Glăvile – Vâlcea. Frate cu Alexandru, Gheorghe și cu Radu Dincă, care era implicat în mișcarea de rezistență. Arestat în 1952,

împreună cu Alexandru și Gheorghe. Condamnat pentru omisiune de denunț – nu-și denunțase propriul frate, pe Radu Dincă.

DINCĂ, Ion. Născut la 1 ianuarie 1911, în comuna Corbești – Gorj. Preot la Călimăuții de Jos – Basarabia. Arestat. Condamnat de Tribunalul Militar Craiova la 10 ani închisoare (sentința 238/23 aprilie 1959), pentru agitație dușmănoasă împotriva regimului comunist.

DINCĂ, Ion I. Născut la 17 octombrie 1911, în orașul Craiova - Dolj. Din comuna 30 Decembrie – București. Mecanic. Fost legionar trecut la comuniști. Arestat la 29 iunie 1948. Condamnat la 5 ani închisoare (sentința 282/1949). De la penitenciarul Jilava a fost dus la penitenciarul Gherla, unde a fost bătut cu sălbăticie de studenții reeducați aduși de la Pitești (Popa Țanu, Pușcaș Vasile, Morărescu Vichente). La 20 august 1951 a murit în urma unei asemenea bătăi (în camera 101). Deși cunoștea cauza decesului, medicul civil al închisorii, dr. Bărbusu Viorel, a trecut pe certificatul de deces: insuficiență cardiacă. Tortionarul Popa Țanu i-a dat ordin lui Popescu Aristotel să-i schimbe cadavrul cu cel al deținutului Toader Gheorghe, mort în aceeași zi, pentru ca să nu se poată constata la o eventuală deshumare cauza reală a decesului.

DINCĂ, Ion N. Din județul Dolj. Arestat. Condamnat.

DINCĂ, Jean. Arestat. Condamnat. După 1950 se afla în lagărele de muncă silnică din bălțile Dunării. După evenimentele din 1989 declara presei: „Am văzut cadavre de deținuți aduse de la Bandoiu și Strâmba la Salcia, aruncate în curte sau ținute în căruțe. Aveau nasurile și urechile mâncate de șobolani.”